

Bilag 6.

GROSSERER-SOCIETETET

Den 7. oktober 1970.

Det er med stor beklagelse, at Grosserer-Societetet har gjort sig bekendt med det forslag om et prisstop, der blev adviseret den 22. f. m., og som nu foreligger som lovforslag. Den midlertidige prislovgivning, der blev indledt den 21. november 1967, forlænges hermed for fjerde gang.

Både i forbindelse med de tidligere og ved nærværende lovforslag understreges den midlertidige karakter, ligesom man giver udtryk for det betænkelige ved langvarige indgreb af denne art.

Såfremt forslaget gennemføres, må man, når loven udløber, konstatere, at erhvervslivet har arbejdet under midlertidige love i mere end 3½ år.

Det er givet, at denne ekstraordinære lovgivning har været til skade for engrosledet, idet det ikke har været muligt at disponere på længere sigt.

Fra engros-handelens side er man ikke uvillig til at bære de samme byrder, der lægges på andre samfundsgrupper. Ved dette forslag lægger man imidlertid alene byrden på erhvervslivet, hvilket ikke er acceptabelt.

Som en rød tråd løber det igennem bemærkningerne og fremsættelsen af lovforslaget, at dette indgreb skal ses som et middel til at skabe stabilitet på lønområdet. Det er derfor uforståeligt, at man ikke samtidig har fremsat forslag til lige så rigoristiske indgreb over for lønstigninger. Der er i den forbindelse henvist til, at virkningerne af overenskomsterne er udløbet, og at der således alene kan være tale om lønglidning. Heroverfor må fremhæves, at dyrtidsreguleringen for funktionærer først er udtømt med udgangen af september måned og derfor i vidt omfang endnu ikke har fået indflydelse på priserne. Inden for engros-handelen er konkurrencen iøvrigt så skarp, at der ikke

vil være mulighed for igennem prisforhøjelser at opnå fuld dækning for stigninger i lønomkostningerne.

Det må endvidere anføres, at de midlertidige indgreb, erhvervslivet har været udsat for siden slutningen af 1967, ikke har haft nogen dæmpende virkning på det stigende lønniveau.

Til de enkelte bestemmelser og de dertil knyttede bemærkninger tillader man sig at anføre følgende:

§ 1. Handelsministeren har her fastsat den 22. september som skæringsdato for prisstoppet. Ihvorvel man må være enig i, at loven i teknisk-juridisk forstand ikke vil få tilbagevirkende kraft, er realiteten dog den, at forhøjelser foretaget på et tidspunkt, hvor loven ikke eksisterede, betragtes som ulovlige med den virkning, at priserne skal tilbageføres. Ved de tidligere midlertidige love har der været tale om „tilbagevirkende kraft“ i 1 til 2 dage, men der er allerede gået en halv måned, hvor erhvervslivet er blevet holdt i usikkerhed om vilkårene for den fremtidige prisdannelse.

I paragraffens 2det stykke lægger man kostpris-princippet til grund for engros-handelens prisforhøjelser. Dette må man indtrængende henstille ændret, idet princippet ved opadgående priser på det internationale marked undergraver finansieringsgrundlaget for opretholdelse af virksomhedernes lagre.

Desuden vil det være klart for enhver, at princippet også medfører store administrative vanskeligheder for de mange brancher, der har lagre med 25.000-30.000 eller flere varenumre.

I bemærkningerne til § 1 siges det, at priser, hvorom der verserer sag for monopolankenævnet den 22. september, dog kan reguleres i det omfang, klagerne måtte få medhold. Eftersom Monopoltilsynet har haft